Hrášek - Brontosauři

```
          E
1. Jak v mořích slunce s tmou se ztrácí
   a pokřik racků šel už spát,
       A                              E
   tak utekla nám láska, jó, to se stává,
      F#7                         H7
   a najednou tě, holka, nemám rád.
        E
   Mám dost už těch tvejch věčnejch nářků
   a prožárlenejch hloupejch scén,
        A                              E
   tak někdy zase brnkni, jó, to se stává,
           H7                   E
   prostě táhne mě to z kruhu ven.
       E
R: Já půjdu až tam na místa, kde už to znám,
                A                    E
   pár stromů, ohniště a tunel a trať,
   a kašlu na celej svět, v něm v tobě zas jsem se splet',
             A                           E
   a postý řeknu sobě: hloupneš, tak plať.
2. Jak nabobtnalý klíčky hrášku
   byly cíle tvý, a já chtěl víc,
   já předělat chtěl svět, jó, to se stává,
   kolik bylo nás, a stále nic.
   Tak pozdravuj ty svoje šminky, lásko,
   a do zrcadla zkoušej řvát,
   jó, utekla nám láska, jó, to se stává,
   a najednou tě, holka, nemám rád.
R:
```